

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.033/2022/6.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság felperesi képviselő ügyvéd (cím9) által képviselt **Felperes1** (cím2) **felperesnek**, a alperesi képviselő (cím8; ügyintéző: dr. ifj. Balsai István ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (cím1) **alperes** ellen igazságügyi alkalmazotti jogviszony megszüntetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 21.M.70.210/2021/27. számú ítélete ellen a felperes 29. sorszámu fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 117.285 (száztizenhétézer- kétszáznyolcvanöt) forint + Áfa másodfokú perköltséget.

A perben felmerült fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 1988. október 27. napjától az alperes szervezeti egységében, a helység kerületi Bíróságon áll igazságügyi alkalmazotti jogviszonyban, 2003. április 1. napjától jegyzőkönyvvezetői (tisztviselő) munkakörben.

[2] A kerületi bíróság előtt kábítószerkereskedelem büntette miatt, tanú3 bíró előtt ügyszám. számon büntetőeljárás volt folyamatban személy I. r. és személy1 II. r. vádlottal szemben, amelyben a bíróság 2019. november 6. napján előkészítő ülést tartott. Az előkészítő ülésen az ügyész a bűnösség beismerése és a tárgyaláshoz való jogról való lemondás esetén személy1 II. r. vádlott esetében 6 év fegyház fokozatú szabadságvesztést, valamint 6 év közügyektől eltiltás kiszabását, a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának és 600.000 forint vagyonek Kobzárás elrendelését indítványozta.

[3] Az előkészítő ülés alkalmával a folyósón találkozá a felperes személy1nak köszönt.

[4] A egyéb érdekelt1 személy1 telefonját lehallgatta, melyről „korlátozott terjesztésű” iratok készültek.

[5] személy1 ismerte tanú4t, aki a felperes lánya párjának testvére. személy1 2019. november 9-én 16 óra 29 perc 23 másodperckor telefonon felhívta tanú4t azzal, hogy nagy bajban van, „tegnap volt a tárgyalásom”, „6 év fegyházat kérnek rám, nem tudsz valamit intézni?” tanú4 közölte, hogy holnap „megyek át az öcsémekhez és megpróbálok vele személyesen beszélni, erről.” „Annyiban tudunk segíteni, tudod, hogy ott az ügyészekkel jóban van.” „Ismer mindenkit amúgy a felperes.” személy1 mondta továbbá, hogy „köszönt nekem” látta, amikor jött kifelé a teremből, hogy le van sápadva és utalt egy becenév vezetéknevű ismeretségre és elhangzott az is személy1től, hogy „Ha úgy van, van lekvár.” (pénz) és hogy tanú4 kijelentette „személy1 az legyen a legkevesebb, ha segíték, akko’ meg anélkül is, hogyha meg nem megy, akko’ úgy is mondom, de hogyha segíteni fog, akko’ nem az fog dominálni, hidd el nekem.” tanú4 megígérte továbbá, hogy „mondani fogja neki mindenféleképpen, azt akko’ majd, ha úgy van megcsörgetlek.”

[6] személy1 2019. november 9. napján 16. óra 36 perc 25 másodperckor telefonon felhívta személy2t és elmondta „felhívtam a tanú4t, tanú4t” akinek elmondta miben van, mert nekik meg „ott van a, izé, van egy írrok bent, tudod a felperes! tanú4nak a családjába van. tanú4nak az öccsének az anyósa ez, 20 éve itt írrok, bent a bíróságon” „Magának is intézkedett” „Tegnapelőtt találkoztam ott a felperesval, mondom köszönt nekem meg minden.” „Mondom menjé’ má’ hozzá, mondom kérdezd má’ meg mondom, nem-e tud nekem segíteni.” személy1 szerint tanú4: „Azt aszondja, holnap megy hozzá, átmegy hozzá, kérdezte, hogy volt-e már első fok. Aszondja átmegy holnap a csajhoz aszondja és izé aszondta segít.” Ha úgy van aszondja, ha még lehet aszondja akkor segít a csaj. Azt mondta tanú4ka pénze se kell semmi.” személy1 felajánlotta, hogyha pénz kellene, akkor ő azt megoldja. személy1: „Hát maguknak is elintézte tesó.”

[7] 2019. november 28. napján 11 óra 56 perc 36 másodperckor személy1 telefonon felhívta személy3t és közölte vele, hogy a várható büntetés elől nagyobb hitel felvételét követően helységi1ba szökik, majd közölte vele: „Hát má’ megpróbáltam

megkönyékezni, me' van kapcsolatod, képzeld" „És azt mondta, hogy egy írnok gádzsi van ott benn, nekem, aki ismeri s mondtam neki, hogy menjen má1 oda, próbáljon má' meg vele beszélni vagy valami. Hát a-annyit mondott csak, hogy izé, hogy - ő nem akar nekem 6 év 6 hónapot adni, dee' nem tud mindent szemet, nem tud felette szemet hunyni.”

[8] A nyomozó hatóság a telefonbeszélgetés során felperesként hivatkozott személyt a felperessel azonosította. A felperes az érintett büntetőügy folyamatban léte alatt, a tanú3 bíró előtt folyamatban lévő ügyben – hivatkozva arra, hogy a vádlott régi ismerőse - egy komoly tárgyi súlyú büntetőeljárásban, egy női vádlott várható büntetése iránt érdeklődött. tanú3 azt válaszolta, hogy a bizonyítékok alapján fog ítéletet hozni.

[9] A felperes 2019. november 9. napját követően a lajstromban belenézett egy olyan büntetőeljárás vádiratába, amelyben személy és személy1 egyaránt vádlottként szerepelt, állítása szerint csak azért, mert a lányának volt korábban személy nevű udvarlója és az ő azonosságát kívánta ellenőrizni.

[10] A helység2 Kerületi Rendőrkapitányság vezetői 2020. január 6-án egyeztetett időpontban megjelentek a munkáltatónál és közölték tanú1val, a kerületi bíróság elnökével, hogy az személy1val szemben folyamatban lévő büntetőeljárás nyomozása során a lehallgatásokból adat merült fel arra, hogy egy, a kerületi bíróságon dolgozó személy adatokat szivárogtat ki és ekkor a felperest is konkrétan megnevezték. tanú1 részére ekkor átadtak egy „Kivonat a ügyszám1. Tük. számú 2019. december 12-i jelentésből” elnevezésű iratot.

[11] Az előbb nevezett Rendőrkapitányság vezetői egy későbbi időpontban fogadták a kerületi bíróság elnökét, amikor is a lehallgatási jegyzőkönyvekbe betekinthetett. Az iratokat azonban a munkáltatói jogkör gyakorlójának nem adták át.

[12] A kerületi bíróság elnöke 2020. januárjában tájékoztatta tanú2t, a kerületi bíróság büntető ügyszakos elnökhelyettesét a rendőrségtől megszerzett információkról, majd együtt tanú3t is meghallgatták.

[13] A kerületi bíróság 2020. június 8. napján ügyszám./56. számon hozott elsőfokú ítéletet, amelyben személy1 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerkereskedelem büntetében mondta ki bűnösnek és emiatt 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[14] A helység XX.,XXI. és XXIII. Kerületi Ügyészség 2021. március 2. napján benyújtott vádirathoz csatolta azon lehallgatási jegyzőkönyveket, és feljegyzéseket, amelyek a 2019. november 9. és 28. napja között elhangzott és rögzített beszélgetéseket tartalmazták.

[15] A kerületi bíróság elnöke 2021. március 9. napján intézkedés szám alatt fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúja miatt fegyelmi eljárást rendelt el a felperessel szemben, egyidejűleg felfüggesztette őt a munkaköréből a fegyelmi határozat jogerőre emelkedésének napjáig. A fegyelmi eljárás során a felperes fegyelmi vétség elkövetését nem ismerte el.

[16] A fegyelmi tanács ügyszám5. számú, 2021. április 14. napján kelt határozatában a felperessel szemben hivatalvesztés fegyelmi büntetést szabott ki, megállapítva, hogy a felperes azzal a magatartásával, hogy a folyamatban lévő büntetőügy vádlottjának ismerőse kérésére az eljáró bírótól az ezzel az ügygel kapcsolatban megszerzett információkat e személynek visszajuttatta, megszegte az igazságügyi alkalmazottak jogállásáról szóló 1997.évi LXVIII. törvény (Iasz.) 39.§ (1) bekezdés e) pontjában foglalt kötelezettségét, mellyel fegyelmi vétséget követett el.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[17] A felperes elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az alperes a szolgálati jogviszonyát jogellenesen szüntette meg, a jogellenességre a szubjektív határidő elmulasztása miatt és a határozat nem valós indokolására hivatkozott.

[18] Másodlagosan ugyanezen indokok miatt annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a jogviszonyát és kérte a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését.

[19] Harmadlagosan a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését kérte a jogellenes megszüntetés megállapítása nélkül.

[20] Negyedlegesen a fegyelmi büntetést kiszabó határozat jogellenességének megállapítását és annak hatályon kívül helyezését kérte. A kereseti kérelmei jogkövetkezményeiként elmaradt és visszatartott illetmény, húsvéti juttatás, egészségügyi szolgáltatási járulék, kártérítés, perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[21] Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását és perköltségben való marasztalását kérte. Állította, hogy a fegyelmi eljárás és határozat jogszerű volt, az határidőben került kiadásra. Az Iasz. 73.§ (2) bekezdése alapján vitatta, hogy a felperes szolgálati jogviszonya megszűnt volna, mivel a fegyelmi határozat végrehajtására nincs lehetőség az ellene előterjesztett kereset elbírálásig, így a felperes jogviszonya fennáll.

Vitatta továbbá azt is, hogy a hatályon kívül helyezésre irányuló kereseti kérelmeknek megfelelő határozat meghozatalára a bíróságnak van-e hatásköre.

Az elsőfokú bíróság határozata

[22] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 234.571 forint + Áfa perköltséget.

[23] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes elsődleges és másodlagos kereseti kérelmét azon okból kellett elutasítani, mert a szolgálati jogviszonya még nem szűnt meg.

A fegyelmi eljárás elrendelésének szubjektív határideje

[24] Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a fegyelmi eljárás megindítására nyitva álló szubjektív határidő azon időponttól kezdődik, amikor a munkáltatói jogkörgyakorlója teljeskörűen a kötelezettségszegés mértékéről és a vétkesség súlyáról is a szükséges információk birtokába kerül. Az elsőfokú bíróság értékelte, hogy a fegyelmi eljárás megindítását megalapozó iratok 2020. december 31. napjáig minősített iratok voltak, rövid tartamú, szintén minősített kivonat ismertetése a nyomozás sikerét veszélyeztette volna. Az elsőfokú bíróság hivatkozott az irányadó bírói gyakorlatra, miszerint a rendkívüli felmondás szubjektív határidejének megtartottsága szempontjából nem jelent indokolatlan késedelmet, ha a munkáltatói jogkörgyakorlót a munkavállaló kötelezettségszegéseit zártan, titkosan folytatott vizsgálat lezárásával tájékoztatták (EBH.2015.M.9.).

[25] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a munkáltatói jogkör gyakorlója a lehallgatási iratok kézhezvétele után (2021. március 2. napját követően) haladéktalanul intézkedett a fegyelmi eljárás elrendeléséről és hozta meg 2021. március 9. napján kelt, és másnap közölt fegyelmi eljárást elrendelő határozatot. Ezen eljárásával a munkáltatói jogkör gyakorlója az Iasz. 56.§ (4) bekezdés szerinti határidőt megtartotta.

A hivatalvesztést kimondó fegyelmi határozat indokolásának valósága

[26] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes legalább köszönés szintjén ismerte személyl, aki megkereste tanú4t, aki ígéretet tett a felperes megkeresésére. tanú4 megkeresése alapján megtörtént a felperes részéről tanú3nál, személyl. ügyével azonosítható ügyben az érdeklődés konkrét személyre vonatkozóan. A bíró válasza a lehallgatási

jegyzőkönyv szerint visszajutott személyhez. Továbbá a felperes belenézett egy vádiratba, amelyet személyl. vádlottal szemben nyújtottak be.

[27] Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 263.§ (1) bekezdése alapján a bizonyítás során a bíróság valóságmérlegelést végez a rendelkezésre álló bizonyítékok, és egyéb bizonyító értékű peradatok tartalmát teszi mérlegre, ezek belső összefüggéseit vizsgálja. A bíróság a tényállási elemekből összerakható, valósnak elfogadott tények összefüggő láncolatát akként mérlegelte, hogy a fegyelmi határozatban megjelölt felperesi magatartás megvalósult. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a fegyelmi határozat tényállása valóságának megállapítását követően egyetértett azzal, hogy a felperessel szemben a legsúlyosabb hivatalvesztés fegyelmi büntetés kiszabása volt indokolt.

A fellebbezés

[28] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Elsődlegesen a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a szolgálati jogviszonyát, harmadlagosan a jogellenes szolgálati jogviszony megszüntetését és a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését, negyedlegesen az alperes által hozott fegyelmi büntetést kiszabó határozat hatályon kívül helyezését kérte.

[29] A felperes elmaradt illetmény, kamat, húsvéti juttatás, perköltség megfizetésére is kérte kötelezni az alperest. A másodfokú eljárás során a felperes a kereseti kérelmét felemelte.

Szubjektív határidő

[30] A felperes elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a munkáltató az irányadó jogszabályokban meghatározott szubjektív határidőt elmulasztotta. Előadta, hogy a Rendőrkapitányságtól tanúl elnök már 2019. december 12-én olyan információt kapott, amely tartalmazta az állítólagos kötelezettségszegés mibenlétét, mértékét és a vétkesség súlyát. Hivatkozott arra, hogy a munkáltató rendelkezésére állt minden lényeges információ már 2020. januárjában. Amennyiben a munkáltatói jogkör gyakorlója nem találta volna elegendőnek az adatokat, indítványozhatta volna a rendőrségen, hogy nyugodt körülmények között áttanulmányozhassa a lehallgatási jegyzőkönyveket. Hivatkozott az EH.2005.1244. számú ügyben foglaltakra, mely szerint a munkáltató a rendőrség értesítése alapján belső ellenőrzést tartott, majd haladéktalanul közölte a munkavállalóval a rendkívüli felmondást.

[31] Hangsúlyozta, hogy a nyomozás és annak esetleges elhúzódása nem jelent kivételt a 3 hónapos szubjektív határidő alól, amely alatt a fegyelmi eljárást az alperesnek el kellett volna rendelnie.

[32] A fentiek alapján az ítélet sérti az Iasz. 56. § (4) bekezdés a) pontját, így az elsőfokú bíróságnak a határozatot hatályon kívül kellett volna helyeznie.

A fegyelmi határozat indokolásának valósága

[33] A felperes nem vitatta, hogy tanú4 elvállalta személy1 felé, hogy megkeresi őt az ügyében történő közbenjárás érdekében. Mindamellet tanú4 elfogadható magyarázatot adott, miszerint azt szerette volna elérni, hogy személy1. a továbbiakban ne hívogassa. Ugyanakkor tanú4 az elsőfokú eljárás során úgy nyilatkozott, hogy a felperes megkeresése általa nem történt meg.

[34] Előadta továbbá, hogy Csepelen született, lakótelepen nőtt fel, szinte mindenkit ismer látásból, sokszor ismeretlenek is ráköszönnek. A jelen perben tartott tárgyalások napján a bíróság folyosóján mindenkinek köszönt, bár senkit sem ismert. Még ha igaz is, hogy visszaköszönt személy1nak, abból nem lehet azt a következtetést levonni, hogy ismerte.

[35] Fenntartotta azon előadását, hogy személy nevére figyelmes lett, és az ő személyazonosságát ellenőrizte a lajstromban.

[36] Hivatkozott arra, hogy tanú3 a 2021. március 23-i meghallgatásán is elmondta, hogy a 2020. januári meghallgatásán sem emlékezett arra, hogy kinek az ügyében kereste meg. Ennek alapján az ítélet alaptalanul állapította meg, hogy tanú3 emlékezett arra, hogy személy1. ügyében kereste meg a felperes.

[37] Álláspontja szerint lényeges hiányossága az ítéletnek, miszerint nem állapította meg, milyen információ az, ami az elsőfokú bíróság szerint személy1hoz eljutott. Amennyiben tanú3 nyilatkozatáról tudott, miszerint az ítéletből fog kiderülni a büntetés, ez érdemi információnak nem tekinthető.

[38] A felperes összegzése szerint semmilyen adat nem merült fel arra nézve, hogy tanú4 őt megkereste, arra sem, hogy a bíró válasza visszajutott volna személy1hoz, hiszen személy1 nem azt a választ közölte ismerősével, mint amit a bírónő adott. Arra sincs adat, hogy bármilyen információ el is jutott személy1hoz és az rajta keresztül történt volna.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[39] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes tényállása, érdemi döntése alapján.

[40] A szubjektív határidővel kapcsolatban előadta, hogy a fegyelmi eljárás megindítására nyitva álló szubjektív határidő, azon időponttól kezdődik, amikor a munkáltatói jogkör gyakorlója teljeskörűen a kötelezettségszegés mértékéről és a vétkesség súlyáról is a szükséges információk birtokába kerül. tanú1 tanú előadta, hogy a rendőrségen a lehallgatási jegyzőkönyvekből nem kapott példányt, azok fedőneveket tartalmaztak, valamint a lehallgatott személyek olyan szóhasználatát, amely nehezen volt értelmezhető. A 2021. március elején becsatolt nyomozati iratokból tanulmányozta a lehallgatási iratokat, akkor tudta átnézni olyan mértékben, hogy a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló határozatot meg tudja indokolni.

[41] Az alperes kiemelte, hogy az iratokból megállapítható, hogy a 27/T/1. számú iratot a tanú csak a minősítés lejártát követően 2020. december 31-ét követően kaphatta meg. A ügyszám9 számú irat nyílt iratként 2021. március 24-én érkezett vissza a tanúhoz az érkeztető bélyegző szerint. Az utóbbi iratok tartama többletelemeket tartalmaz, azok már akkor nyílt iratok voltak, de a ügyszám9 kivonat sem dátumokat, sem konkrét közléseket, sem szövegkörnyezetet, kontextust nem tartalmazott.

[42] Az alperes szerint a fentiekre figyelemmel a munkáltató a törvényben megszabott határidőben indította meg a fegyelmi eljárást.

[43] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, amely a fegyelmi határozata indokolásával is összhangban van.

[44] Előadta, hogy tanú4 a 2019. november 9-én elhangzott beszélgetés kapcsán nem hivatkozott arra, hogy nem a felperesre gondolt, illetve, hogy van más olyan ismerőse is, aki jóban van az ügyészekkel és ismeri a tanú testvérét. Ugyanakkor a felperes maga adta elő, hogy a lánya tanú4 testvérének volt a barátja.

[45] tanú3 vallomása szerint a felperes megjelent a bírói szobájában azzal, hogy van egy ismerőse, aki az előtte folyamatban lévő ügyben vádlott és kérdezte, hogy „mi várható?”. A felperes a személyes meghallgatása során nem mondott olyat, hogy valaki másnak az ügyében tett volna fel kérdést tanú3. részére. tanú3 sem tett említést arról, hogy személyl

ügyéről nála bárki más, különösen jegyző, írnok érdeklődött volna ebben az időben vagy máskor.

[46] A rendelkezésre álló lehallgatási jegyzőkönyvek tartalma alapján azonosítható volt a kapcsolat személy1, tanú4 és a felperes között. tanú4 vallomásában megerősítette a kapcsolatot közöttük és a felperes között, illetve közöttük és személy1 között. Lényeges továbbá, hogy nem hivatkozott arra, hogy a jegyzőkönyvekben szereplő neki tulajdonított közléseket ne ő mondta volna.

[47] Az alperes előadta, hogy a felperes nem tett indítványt személy1 kihallgatására sem, amely ugyanakkor érdekében állhatott volna, annak tisztázása érdekében, hogy nem ismerik egymást. A perben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy személy1 milyen más módon szerzett volna adatokat az ügyel kapcsolatban. Az alperes szerint közömbös, hogy az információ továbbadásának módja az eljárás során ismeretlen maradt, továbbá a felperes által kifogásolt azon körülmény is, hogy a felperes mikor nézett bele a bírósági lajstrom adataiba. A felperes továbbá nem ajánlott fel olyan bizonyítást, amely hipotetikusán alkalmas lehetett volna a lehallgatási jegyzőkönyvek megkérdőjelezésére, valamint a jegyzőkönyvek elkészítésének és felhasználásának jogszerűségét sem vonta kétségbe.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka

[48] A felperes fellebbezése megalapozatlan.

[49] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, döntését a peradatok okszerű mérlegelésével helytálló következtetéssel, helyes jogszabályok alkalmazásával hozta meg és a szükséges tartalommal és terjedelemben indokolta. Döntésével, annak indokaival egyetértett, ezért azt a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[50] A Pp. 370.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a – (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371.§ (1) bekezdés a) - d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körébe előadottak.

[51] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:

Szubjektív határidő

[52] Az Iasz. 55.§-a szerint az igazságügyi alkalmazott fegyelmi vétséget követ el, ha a szolgálati viszonyából eredő kötelezettségeit vétkeesen megszegi.

[53] Az Iasz. 56. § (1) bekezdése kimondja, hogy fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúja esetén a munkáltató a fegyelmi eljárást indokolt határozattal rendeli el.

[54] Az Iasz. 56. § (4) bekezdése szerint fegyelmi eljárás nem rendelhető el, ha
a) a munkáltatónak a kötelezettségszegésről már legalább 3 hónapja tudomása volt, vagy a kötelezettségszegést jelentő magatartás elkövetésétől számítva 3 év már eltelt.

[55] A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felperes a szubjektív határidő lejártá vonatkozásában a fellebbezésében tévesen jelölte meg, hogy tanú1 elnök 2019. december 12-én kapta meg a jelentést a Rendőrkapitányságtól. A helység2 Kerületi Rendőrkapitányság vezetői 2020. január 6-án jelentek meg a kerületi bíróságon, és adtak tájékoztatást tanú1 részére, részére ez alkalommal került átadásra a 2019. december 12-én készült „Kivonat”. A munkáltatói jogkör gyakorlója, első alkalommal 2020. január 6-án szerzett arról tudomást, hogy egy személy esetében felmerült annak lehetősége, hogy a bíróságról adatot szivárogtat.

[56] Az irányadó bírói gyakorlat szerint a tudomásszerzés azt jelenti, hogy valamelyik fél mindazoknak az ismereteknek teljeskörűen a birtokába jut, amelyek alapján az azonnali hatályú felmondási jog gyakorolhatóságáról, vagyis a kötelezettségszegés tényéről, a vétkesség súlyára és a kötelezettségszegés mértékére vonatkozó törvényi feltételek meglétéről állást tud foglalni. A munkáltató esetében a szubjektív határidőt a munkáltatói jogkör gyakorlójának tudomásszerzésétől kell számítani.

[57] A perben meghallgatott tanú1 és tanú2 tanúvallomása is alátámasztotta, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója azt követően szerzett teljeskörűen tudomást a felperes kötelezettségszegéséről, amikor a helység kerületi Ügyészség 2021. március 2. napján a B.XXI.1008/2019/155. számon vádiratot nyújtott be a kerületi bíróságra. Ezen vádirathoz csatolt nyomozati iratok tartalmazták teljes terjedelmükben a lehallgatási jegyzőkönyveket, jelentéseket és feljegyzéseket, amelyek a 2019. november 9. és 28. napja között elhangzott és rögzített beszélgetéseket tartalmazták.

[58] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a szubjektív határidő betartását mindig az adott ügyben, konkrétan kell vizsgálni. Az, hogy a felperes által hivatkozott egyes jogesetekben milyen módon jutott információhoz a munkáltatói jogkör gyakorlója, a jelen ügyben nem releváns. A felperes kötelezettségszegésének mértékét, vétkességét, illetve az adott körülményeket és magát a tényállást csak a lehallgatási iratok alapján lehetett

megállapítani. Ebben a körben nem fogadható el a felperes hivatkozása arra vonatkozóan, hogy tanú1 elnök asszony belenyugodott abba, hogy egy számára rövid időn belül át nem látható anyagról van szó és nem próbált meg a rendőrségtől további információkat szerezni. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a fegyelmi eljárás megindítását megalapozó iratok 2020. december 1. napjáig minősített iratok voltak, a rövid tartalmú, de szintén minősített kivonat ismertetése a fegyelmi eljárást megindító határozatban a nyomozás sikerét veszélyeztette volna, melyre a nyomozóhatóság a munkáltatói jogkör gyakorlójának figyelmét fel is hívta.

[59] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes tanú1 elnök tanúvallomásából kiragadott részeket, és azt nem összességében értékelte. A tanú vallomása szerint 2021. március 2-ig a vádirat benyújtását megelőző időpontig, a lehallgatási anyagok titkos iratok voltak. A tanú előadta, hogy csak a már elrendelt fegyelmi eljárást lehet felfüggeszteni, a fegyelmi eljárást megindító határozatnak indokolást kell tartalmaznia, tehát abban a titkos anyagokban szereplő adatokat nem szerepeltethette, ezért nem tudta a fegyelmi eljárást megindítani. Azonban 2021. március 2-át követően már rendelkezésére állt a vádirat, a nyomozati anyagok, azokat tanulmányozni tudta, így a fegyelmi eljárást indokolt határozattal el lehetett rendelni. A tanú előadta azt is, hogy 2021. márciusát követően elhárult az akadály a titkos adatok megismerése kapcsán.

[60] tanú2 elnökhelyettes tanúként elmondta, hogy a vádirat beérkezését követően látták először a lehallgatási jegyzőkönyveket, ekkor tárgyasult, kézzel foghatóvá vált, és a tényeket meg lehetett ismerni, részletesen volt több információ 2021. márciusában. A fegyelmi eljárás megindításához a részletek ekkor már a rendelkezésükre álltak, ezért lehetett megindítani a fegyelmi eljárást ebben az időpontban.

[61] A fentiek alapján megállapítható, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója a fegyelmi határozat megindítására nyitva álló határidőt megtartotta. E körben a másodfokú bíróság is hivatkozik az EBH.2015.M.9. számú eseti döntésre, mely szerint a rendkívüli felmondás szubjektív határidejének megtartottsága szempontjából nem jelent indokolatlan késedelmet, ha a munkáltatói jogkörgyakorlót a munkavállaló kötelezettségszegéseit zártan, titkosan folytatott vizsgálat lezárásával tájékoztatják.

A fegyelmi határozat indokolásának valósága

[62] Az Iasz. 55.§-a szerint az igazságügyi alkalmazott fegyelmi vétséget követ el, ha a szolgálati viszonyából eredő kötelezettségeit vétkeesen megszegi. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan mérlegelte tanú4 tanú vallomását. A bíróság az ítéletben rögzítette, hogy tanú4 tanú a telefonbeszélgetés során többször megismételte személylnek, hogy a felperest meg fogja keresni. Azt, hogy tanú4 megkereste a felperest, jegyzőkönyvek, melyek a telefonbeszélgetést rögzítették, megerősítették (2019.

november 9, 16 óra 36 perc 25 másodperc). Ezen lehallgatási jegyzőkönyv szerint rögzítésre került, miszerint „Aszondja átmegy holnap a csajhoz aszondja és izé aszondta segít.”.

[63] tanú4 valóban úgy nyilatkozott a bíróság előtt, hogy nem emlékszik a telefonbeszélgetésre. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban jelentősége van a tanú azon kijelentésének, miszerint „Van tudomásom arról, hogy személy1. telefonját lehallgatták és ott az én nevem is felmerült, ezt a felperestől tudom, mikor felfüggesztették a munkahelyén, akkor ezt jelezte számomra, elküldött melegebb éghajlatra, azóta is orrol rám.”. A másodfokú bíróság megítélése szerint amennyiben a felperes nem követte volna a fegyelmi határozatban megjelölt cselekményt, nem lett volna oka haragudni ezen okból a tanúra.

[64] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerűen mérlegelte azt a körülményt is, hogy a felperes köszönt-e vagy nem személy1nek. A felperes és személy1 ismeretségét jelzi, hogy a felperes 2019. november 6. napját követően a lajstromadatokba belenézett egy olyan perben, ahol személy1 is vádlott volt. Azon előadása miszerint személy nevére lett figyelmes, nem ad magyarázatot arra, hogy éppen olyan ügyben nézett bele a lajstromba, ahol személy1 is vádlott volt.

[65] A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság tanú3 tanúvallomását is helytállóan értékelte. tanú3 a fegyelmi eljárás elmondta, hogy ő tárgyalta az személy1 elleni ügyet. A felperes bement a dolgozószobába, rákérdezett valamilyen ügyben, valamilyen vádlottra. Megkérdezte, hogy mi várható az adott vádlottra, az adott ügyben. A tanú elmondta, hogy ez egy komoly bűncselekmény és nyilvánvalóan a tárgyalás végén, a bizonyítékok alapján fog ítéletet hozni. következőket nyilatkozta: „Kérdezte Rencs felperes, mi várható benne? Az ismerőse volt az egyik vádlott, valamilyen úton, módon, nem tudom milyen kapcsolatból. Mondtam neki, lesz ítélet, nem firtatta tovább.” A tanú elmondta, hogy a felperes konkrét személyt kérdezett, nem ügyet, de valaki miatt jött be, az egészen bizonyos.

[66] A másodfokú bíróság álláspontja szerint elfogadhatatlan a felperesnek azon fellebbezési hivatkozása, miszerint nem szivárogtatott érdemi információt, figyelemmel arra, hogy tanú3 úgy nyilatkozott, hogy az ítéletből fog kiderülni, hogy milyen büntetést kap majd a vádlott. A másodfokú bíróság álláspontja egyező az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint a felperesi cselekmény, azaz, hogy konkrét vádlott iránt érdeklődött az adott bírónál az Iasz. 55.§-a szerint szolgálati jogviszonnyal összefüggő súlyos kötelezettségszegés.

[67] Az Iasz. 39.§ (1) bekezdés e) pontja szerint az igazságügyi alkalmazott köteles a minősített adatot megtartani, valamint milyen olyan magatartástól tartózkodni, amelynek következtében a tevékenysége során tudomására jutott tényekről illetéktelenek tudomást szereznének, vagy amelyek kiszolgáltatása miatt igazságügyi szerv, igazságügyi alkalmazott vagy bárki jogellenes előnyhöz jutna, illetve ilyen hátrányt szenvedne.

[68] A lefolytatott bizonyítási eljárás során az elsőfokú bíróság helytállóan jutotta arra a következtetésre, hogy a felperes elkövette a fegyelmi határozatban megjelölt cselekményt, amely olyan súlyú volt, amely alapján a hivatalvesztés büntetés kiszabása indokolt volt. A felperes fellebbezési érvelésével ellentétben, hogy megállapítható az okozati láncolat, miszerint tanú⁴ őt megkereste, személy¹. ügyében érdeklődött tanú³nál, a tőle kapott információt pedig eljutott személy¹hoz.

[69] A másodfokú bíróság egyetértett az alperes fellebbezésében előadottakkal, miszerint az elkövetett cselekmény súlyosan veszélyeztette a bírósági szervezet integritását, és súlyosan rombolja az igazságszolgáltatás tisztaságába és objektivitásába, a bírói függetlenségbe vetett hitet.

[70] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a húsvéti jutalom vonatkozásában is helytállóan járt el, figyelemmel arra, hogy a felperes ezen juttatás felételeinek nem felelt meg. Ugyanezen indokolás alapján a felperes nem jogosult az egészségügyi szolgáltatás díjára, mint kártérítésre sem.

Záró rész

[71] A másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§. (5) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest másodfokú perköltség megfizetésére.

[72] A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, így a fellebbezési illetéket az állam viseli az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. §-a alapján.

[73] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2022. március 29.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulisity Mária s.k.
bíró